

де, и грѣхомъ смиртъ, и тако смиртъ во вся
человѣки видѣ, въ немже вси согрѣшиша.

Рим. V, 12.

В. Плодове-тѣ на дрѣво-то живота были ли по-
лѣзни человѣкъ подырь грѣха?

Ш. Слѣдъ грѣха-тѣ той не можала да гы вѣ-
шава; понеже изгоненъ изъ Рам.

В. Оставаше ли тогова за человѣцы-тѣ нѣком
надежда за спасеніе?

Ш. Кога-то прѣви-тѣ человѣци исповѣдахъ предъ
Бога грѣхъ-ти си; тогава Богъ, споредъ милосърдіе-
то си, даде имъ надежду за спасеніе.

В. Ез що състоаше тасъ надежда?

Ш. Богъ Обѣща, какво сѣмѧ жены сотретъ
главу змія. Быт. III, 15.

В. Що значи това?

Ш. Това, че Іисусъ Христосъ ще побѣди дїакола,
прѣстивша человѣцы-тѣ, и ще гы избави отъ
грѣхатъ, проклатїе-то и смиртъ-тъ.

В. Защо Іисусъ Христосъ названъ сѣмѧ жены?

Ш. Защо-то, Онъ сѧ роди на землиѣ-тъ безъ
мъжса отъ Пресвятаго Дѣвица Маріи.

В. Каква была полза-та отъ това Обѣщаніе?

Ш. Тає, че человѣци-тѣ слѣдъ времѧ-то на то-
ва Обѣщаніе можахъ спасително да вѣрватъ въ
градища Спасителя, подобно както мы вѣрваме
въ пришедшаго.

В. Вѣрвахъ ли дѣйствително человѣци-тѣ отъ
ветхы-тѣ времена въ градища Спасителя?

Ш. Не мнозина, а по голѣма-та часть хора за-
бранихъ Обѣщаніе-то Божіе за Спасителя.

В. Не повторя ли Богъ това Обѣщаніе?